

Sinaxar 23 Aprilie

În această lună, în ziua a douăzeci și treia, pomenirea sfântului și măritului marelui mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință.

Măritul acesta și minunatul și vestitul mare mucenic Gheorghe, a trăit în vremea împăratului Dioclețian, trăgându-se din Capadochia, de neam strălucit și luminat, din ceata ostașilor ce se chemau tribuni; iar când a fost să pătimească era la cinstea dregătoriei de comis.

Având împăratul gând să pornească război asupra creștinilor, a dat poruncă să se învrednicească de cinstiri împărătești și de daruri cei ce se vor lepăda și vor părăsi pe Hristos. Iar cei ce nu se vor supune poruncii, să aibă pedeapsă moartea. Atunci sfântul acesta fiind de față, a declarat că este creștin, muștrând deșertăciunea și neputința idolilor, luând în răs pe cei ce credeau în ei. Neplecându-se nici cu amăgiri, nici cu făgăduințele tiranului, care făcea multe ca acestea, nici de îngroziri, ci se vedea nebăgător de seamă de toate, pentru aceea întâi l-au lovit în pânțele cu o suliță. Și când i s-a înfipt sulița în trup, a curs sânge mult; iar vârful suliței s-a întors înapoi și a rămas sfântul nevătămat. Apoi legându-l de o roată țintuită cu fiare ascuțite, care a fost pornită din sus spre o vale, și rupându-se trupul în mai multe bucăți, cu ajutorul dumnezeiescului înger a rămas el sănătos. Și înfățișându-se sfântul înaintea împăratului și a lui Magnențiu, care ședea alături de el și aduceau jertfă la idoli pentru sănătatea lor, sfântul a atras pe mulți spre credința în Hristos, cărora din porunca împăratului li s-au tăiat capetele afară din cetate. Și venind la Hristos și Alexandra împărăteasa, a mărturisit pe Hristos Dumnezeu înaintea tiranului. Au crezut și alții mulți în Hristos, văzând că sfântul a ieșit sănătos dintr-o varniță în care fusese aruncat. După aceasta i-au încălțat picioarele cu încălțăminte de fier ce avea cuie și

l-au silit să alerge. Ci iarăși au pus de l-au bătut, fără de nici o milă, cu vine de bou uscate. Iar Magnențiu cerând semn ca să învieze pe un mort din cei ce erau îngropați, din mormintele ce erau acolo, care erau de multă vreme morți, și făcând sfântul rugăciune deasupra mormântului, a înviat mortul și s-a închinat sfântului, și a slăvit Dumnezeirea lui Hristos. Și întrebând împăratul pe mort cine este, și când a murit, a răspuns acesta că este din cei ce au trăit mai înainte de venirea lui Hristos, adică mai înainte de trei sute de ani și mai mult și cum că a ars în foc atâția ani din pricina rătăcirii idolești. Pentru care minune crezând mulți, și înmulțindu-se spre credință, slăveau cu un glas pe Dumnezeu, între care era și Glicherie, căruia îi murise boul, și l-a sculat sfântul. Din care minune adevărind și el credința în Hristos, a luat cununa muceniciei, făcându-l păgânii multe bucăți cu săbiile. Deci venind mulți la Hristos, pentru ceea ce vedeau, și încă pentru că sfântul mucenic Gheorghe intrând în capiștea idolilor, a poruncit unui chip idolesc cioplit, ca să spună dacă este el Dumnezeu, și de i se cuvine să i se închine lui oamenii. Iar demonul cel ce era într-însul plângând a răspuns că unul este Dumnezeu adevărat: Hristos și dintr-aceasta s-au tulburat idolii toți și au căzut și s-au sfărâmat. Ceea ce neputând răbda cei ce credeau în idoli au prins pe sfântul și l-au dus la împăratul, și-au cerut degrab răspuns de moarte asupra lui; iar împăratul a poruncit ca să taie pe sfântul și pe Alexandra împărăteasa cu sabia. Sfântului Gheorghe i s-a tăiat capul, iar sfânta Alexandra făcând rugăciune în temniță, și-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Însă trebuie să istorisim oarecare parte din cele multe minuni ale sfântului.

În părțile Siriei se află o cetate numită Ramel, în care era o biserică zidită în numele marelui mucenic Gheorghe. Neaflându-se acolo mină de piatră, ca să se taie stâlpi, se aduceau stâlpii bisericii din loc depărtat, și se făcea multă nevoiță cu aflatul lor, și cu adusul. Atunci oarecare femeie cu frica lui Dumnezeu având adevărată și întărită credință la sfântul mare mucenic Gheorghe, a cumpărat și ea un stâlp asemenea cu cei ce erau făcuți și înfrumusețați, și pogorându-l la mare, se ruga celui ce era purtător de grijă să ducă stâlpii, să ia și să ducă și pe acela pe care îl cumpărase ea. Iar el nu vrea, ci punând numai pe al lui, purcese să se ducă. Atunci femeia de supărare căzând la pământ plângea și se ruga sfântului să-i ajute să poată duce stâlpul. Aflându-se ea într-un astfel de chip, văzu în vis unde i se arătă sfântul în chip de voievod, și-i zise: "De ce ești tristă, femeie?" Iar ea îi spuse pricina întristării, și sfântul descălecând de pe cal zise către femeie: "Unde-ți este voia să fie pus stâlpul?" Și ea răspunse: "De-a dreapta parte a bisericii." Și sfântul îndată însemnă marmura cu degetul, scriind aceasta: Să se pună în dreapta, al doilea, stâlpul văduvei (după cel dintâi), și ridicând sfântul de capătul stâlpului ce era despre mare, zise femeii: "Ajută și tu" și ridicându-l amândoi, l-au dat în mare, și cu îndreptarea sfântului sosi stâlpul mai înainte de ceilalți, și dimineața se află la liman. Ceea ce văzând Vasilicos, căci așa se numea purtătorul de grijă pentru ducerea stâlpilor, s-a minunat și mai vartos dacă a văzut și scrisul, care rânduia și locul, unde trebuia să fie pus. Și mulțumind lui Dumnezeu, cerea și de la sfântul iertare pentru greșeala neascultării, și, luând și el prin vedenie iertare de la sfântul, puse stâlpul văduvei în rând cu ceilalți, în locul care porunceau scrisul cel însemnat de sfântul. Care stâlp stă și până în ziua de astăzi într-o neștearsă pomenirea femeii, și într-o mărire a sfântului pentru preamărita minune.

Iată altă minune făcută la Mitilene și care înfricoșează tot gândul și tot auzul. Căci în acest loc este o biserică a marelui mucenic Gheorghe, foarte slăvită și vestită. Și este obicei de a se strânge la ziua sfântului mulțime multă de popor în toți anii, să facă la acea biserică prăznuire. Aceasta aflând agarenii ce erau în Creta au lovit fără veste la vremea privegherii pe câți au aflat în biserică, și i-au luat legați, împreună cu câți au putut prinde din cei de afară, că cei mai mulți scăpaseră. Pe cei ce i-au prins, i-au dus în Creta, între care era și un tinerel, pe care l-a dăruit saracinelui care-l prinsese lui Amira, celui ce era mai mare peste agareni. Și trecând câtăva vreme până s-a împlinit anul, și au ajuns iar la prăznuirea preamăritului mucenic, tânărul a slujit lui Amira; iar părinții lui nelăsându-și obiceiul lor și nici nu au fost nemulțumitori pentru pierderea copilului, ci punându-ți nădejdea la Dumnezeu și mulțumind sfântului, și făcând praznic după obicei, au ieșit ca să cheme la masă pe cei ce erau chemați; iar maica copilului întorcându-se la biserică, a căzut la pământ plângând și rugând pe sfântul, ca să izbăvească pe fiul ei din robie, în ce chip va ști, cu atotputernicul și dumnezeiescul dar al Sfântului Duh, ce locuia într-însul. Iar cel grabnic la ajutor nu a trecut cu vederea lacrimile femeii. Și, după ce și-a sfârșit femeia rugăciunea, șezând oaspeții la masă, a pomenit bărbatul femeii la masă întâi ajutorul sfântului, și stau gata cei ce dregeau vinul. Atunci din voia lui Dumnezeu s-a făcut minune mare și preamărită și aproape de necrezut pentru cei ce nu știau lucrurile cele slăvite ale lui Dumnezeu. Dar dacă vor cugeta la Avacum, care din răpirea îngerului într-o clipeală de vreme s-a aflat din Ierusalim la Babilon, nu se vor arăta necredincioși nici de aceasta. Căci în ceasul în care pusesese tânărul vin în pahar și se gătea ca să dea lui Amira din Creta, s-a aflat în Mitilene dând maicii sale vinul. Văzând toți cei ce erau la masă pe tânăr, s-au minunat. Și întrebându-l de unde și cum se află în mijlocul lor, el a zis: "Umplând paharul acesta de vin, ca să-l dau lui Amira în Creta, am fost răpit de un bărbat preamărit, care m-a pus pe calul lui, ținând cu mâna dreaptă paharul, și cu stânga ținându-mă de mijlocul lui, mă aflai precum mă vedeți în mijlocul vostru." Acestea auzindu-le și văzându-le, s-au mirat de acea mare minune. Și sculându-se de la masă, au dat laude și mulțumire toată noaptea Atotputernicului Dumnezeu, mărinde pe sfântul Său mucenic.

Tot în această zi, pomenirea sfântului mucenic Valerie.

Tot în această zi, pomenirea sfinților mucenici, Anatolie și Protoleon stratilații.

Tot în această zi, pomenirea sfântului mucenic Atanasie cel dintre fermecători.

Tot în această zi, pomenirea sfântului mucenic Glicherie plugarul.

Tot în această zi, sfinții Donat și Terinos, care prin sabie s-au săvârșit.

Tot în această zi, sfântul noul mucenic Gheorghe, care a mărturisit în cetatea Ptolemaidei, la anul 1792, și care, fiind bucăți tăiat cu sabia, s-a săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Lazăr Bulgarul, care a fost chinuit la anul 1802.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.